

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.574 van 30 september 1999
in de zaak A. 80.090/X-8408.**

In zake : de c.v. HAVILAND,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. DECLERCQ,
kantoor houdende te 3010 LEUVEN-KESSEL-LO,
Tiensesteenweg 275.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
c.v. INTERCOMMUNALE HAVILAND op 1 september 1998 heeft
ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoer-
legging van het besluit van 2 juli 1998 van de gemach-
tigde ambtenaar voor ruimtelijke ordening Vlaams-Brabant
waarbij haar de bouwvergunning wordt geweigerd voor het
uitvoeren van wegeniswerken, waterzuivering en spaarbek-
ken op een perceel gelegen te Meise, Boskant;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-
auditeur C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 19 juli 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 september
1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat P. DECLERCQ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de c.v. INTERCOMMUNALE HAVILAND een industriepark wil realiseren te Meise-Wolvertem, palend aan de A 12 Brussel-Antwerpen; dat zij ongeveer 550.000.000 frank investeerde voor de aankoop en onteigening van de nodige gronden; dat zij met het oog op de aanleg van het industriepark op 31 oktober 1997 een aanvraag indiende tot het uitvoeren van wegeniswerken, waterzuivering en spaarbekken; dat de bestreden beslissing de bouwvergunning weigert om de volgende redenen :

"Historiek

De autoweg A 12 dient omgevormd te worden tot een primaire weg type I, conform de bindende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Dit behelst dat er een visie dient ontwikkeld voor het ganse traject, rekening houdend met de huidige en de te verwachten verkeersgeneratie per modus en dat een geheel van coherente uitvoeringsplannen dienen opgesteld die tevens rekening houden met de specificiteit en de eigenheid van de plaats.

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

Op huidig ogenblik is de site, met uitzondering van een benzinestation, onbebouwd en niet ontsloten. Het project voorziet in een grootschalige aanleg van wegenis en een middenschalige verkeersgeneratie. Op huidig ogenblik bestaat er geen afdoende zekerheid dat deze infrastructuurwerken de geplande herstructurering van de A 12 niet in het gedrang brengen noch

dat de te verwachten verkeersgeneratie op een verkeerskundig verantwoorde wijze kan opgevangen worden door het openbare wegennet.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De goede ruimtelijke ordening wordt, gelet op het potentieel in het gedrang brengen van de realisatie van werken van gewestelijk belang en een verkeersafwikkeling op het vereiste comfortniveau, in het gedrang gebracht";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in een eerste middel stelt dat de bestreden beslissing artikel 7, § 7, van het decreet van 24 juli 1996 houdende de ruimtelijke planning, schendt en niet gedragen wordt door enig rechtsgeldig motief, doordat de beslissing in strijd met de ingeroepen decreetbepaling volledig steunt op redenen volgend uit het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen;

Overwegende dat de tegenpartij zich afvraagt of "de overheid als Janus handelend twee gezichten (moet) hebben, het ene kijkende naar de bindende bepalingen van het structuurplan en het andere zich ervan afkerende"; dat zij meent dat de overheid moet handelen conform de bindende bepalingen van het structuurplan en dat van die beleidslijn slechts kan worden afgeweken om in redelijkheid aanvaardbare motieven; dat zij daaraan toevoegt :

"Wanneer de overheid dan moet rekening houden met de beoordeling van de welbepaalde aanvraag, moet zij

de aanvraag toetsen aan de goede ruimtelijke ordening. In het kader van die toetsing heeft de beslissende overheid een beleidsvrijheid en het is precies ook in het kader daarvan dat de beslissende overheid dan mag (en moet) rekening houden met de bindende bepalingen van het structuurplan.

Het is dan ook niet kennelijk onredelijk, wel integendeel, het getuigt van een zeer behoorlijk bestuur, dat de overheid, rekening houdt met de bindende voorschriften van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen om tot een beslissing te komen";

Overwegende dat artikel 7, § 7, van het decreet van 24 juli 1996 houdende de ruimtelijke planning, als volgt luidt :

"De ruimtelijke structuurplannen vormen geen beoordelingsgrond voor de werken en handelingen die bedoeld worden in artikel 44 en artikel 56 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, noch voor de attesten en inlichtingen die bedoeld worden in artikel 63 van diezelfde wet";

Overwegende dat de bestreden beslissing de bouwvergunning essentieel weigert omdat de werken waarvoor de vergunning wordt gevraagd de herstructurering van de A 12, die door het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen bindend wordt voorgeschreven, in het gedrang dreigen te brengen; dat de verwerende partij haar beoordeling dus op een ruimtelijk structuurplan lijkt te gronden; dat de door het middel ingeroepen decreetbepaling dit verbiedt; dat de stelling van de verwerende partij dat zij bij de beoordeling van de aanvraag van de verzoekende partij mag en moet rekening houden met de bindende bepalingen van het structuurplan een negatie van dat verbod lijkt; dat het middel ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde voor de schorsing betreft, dat de verzoekende partij onder meer het volgende uiteenzet :

"Enkel een schorsing van de bestreden beslissing kan er voor zorgen dat verzoekende partij alsnog na

heroverweging een bouwvergunning krijgt voor het ingediende project. Indien verzoekende partij de vernietiging van de bestreden beslissing moet afwachten, heeft verwerende partij al lang het structuurplan Vlaanderen omgezet in het gewestplan, door wijziging van voormeld plan, waardoor het afleveren van de bouwvergunning effectief onmogelijk zal worden";

Overwegende dat de verwerende partij daarop repliceert "dat het door verzoekende partij voorgehouden nadeel een hypothetisch nadeel is. Het nadeel dat eventueel later zal ontstaan, ingevolge nog te nemen latere beslissingen, is geen nadeel dat kan berokkend worden door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement dat thans wordt bestreden";

Overwegende dat de uiteenzetting van de verzoekende partij aannemelijk lijkt, mede gelet op het bepaalde in artikel 7, § 6, van het decreet van 24 juli 1996, in verband met de verplichting om de plannen van aanleg in overeenstemming te brengen met de ruimtelijke structuurplannen; dat de bestreden beslissing de verzoekende partij van de door haar gewenste bouwvergunning afhoudt; dat, in de concrete omstandigheden van de zaak, dit geacht kan worden haar een zowel ernstig als moeilijk ter herstellen nadeel te berokkenen;

Overwegende dat aan de voorwaarden voor een schorsing voldaan is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 2 juli 1998 van de gemachtigde ambtenaar voor ruimtelijke ordening Vlaams-Brabant waarbij aan de c.v. INTERCOMMUNALE HAVILAND de bouwvergunning wordt geweigerd voor het uitvoeren van wegeniswerken, waterzuivering en spaarbekken op een perceel gelegen te Meise, Boskant.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig september 1900 negenennegentig, door :

de H. J. LUST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. LUST.